

РЕШЕНИЕ

№ 20748

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: А.И.И

при участието на секретаря К.Д.Н.

като разгледа докладваното от А.И.И Гражданско дело № 20231110134999 по описа за 2023 година

Б. С. К. е предявила срещу .. иск с правно основание чл. 439 ГПК за установяване недължимост на сумата от 200 лева, представляваща наложено административно наказание „глоба“ по НП № 332996/28.03.2018 г. във връзка с което е образувано изп. д. № 20218380400281 г. на ЧСИ М.Б.

Ищцата твърди, че срещу нея било образувано изп. д. 20218380400281 г. на ЧСИ М.Б.въз основа на НП № 332996/28.03.2018 г., връчено на 19.11.2018 г. и влязло в сила на 28.11.2018 г. Сочи, че не дължи сумата от 200 лева, доколкото е изтекла 2-годишната изпълнителска давност по чл. 82, ал. 1, б. „б“ ЗННД. Сочи, че по изп. д. е наложен заповест на 08.06.2021 г., след което в рамките на 2 години не са извършвани изпълнителни действия, поради което вземането се е погасило по давност на 08.06.2023 г.

В срока по чл. 131 ГПК не е подаден отговор на исковата молба.

Съдът, след като съобрази искането на ищеца и се запозна с представените по делото писмени доказателства намира, че са налице предпоставките по чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал. 1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение, поради следните съображения: на ответника е редовно връчен препис от исковата молба, като са му указани последиците от неподаване на отговор и невземане на становище по делото, както и при неизпращане на представител в насроченото открито съдебно заседание, без да е направено искане делото да се разгледа в негово отсъствие. За съдебното заседание ответникът е бил редовно призован, не е депозирал отговор на исковата молба и не е поискал делото да се гледа в негово отсъствие, като не е изпратил представител в съдебното заседание. Отделно от това съдът приема, че предявеният иск, с оглед липсата на възражения и събраните доказателства, се явяват вероятно основателни.

С оглед изхода на спора право на разноски има ищцата, която е сторила разноски в размер на 50 лева - държавна такса. Претендирано е адвокатско възнаграждение в размер на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА в полза на адв. К. С., което съдът с оглед чл. 7, ал. 2, т. 1 НМРАВ определя в размер на 400 лева.

Така мотивиран на основание чл. 238 ГПК съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от Б. С. К., ЕГН *****, срещу ..., БУЛСТАТ ..., иск с правно основание чл. 439 ГПК, че Б. С. К. не дължи на .. сумата 200 лева, представляваща наложено административно наказание „глоба“ по НП № 332996/28.03.2018 г. във връзка с което е образувано изп. д. № 20218380400281 г. на ЧСИ М.Б.

ОСЪЖДА .., БУЛСТАТ ..., да заплати на Б. С. К., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 50 лева - разноси за производството.

ОСЪЖДА .., БУЛСТАТ ..., да заплати на адв. К. А. С., личен № 1600701810, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл. 239, ал. 4 ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____